

Ændringsforslagene under Nr. 4 § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B.) samt § 2 (se Tillæg C.), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 6 til § 3 af *Hey, Høst, Juul-Rysensteen, Schultz og Tolderlund* (se Tillæg B.) vedtoges med 27 Stemmer mod 22.

§ 3 (se Tillæg C.), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 8 til § 5 af *Berthelsen, Buhl, Ejsing, Hey og Jensen-Stengaarden*, subsidiært af *Udvalget* (se Tillæg B.), vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 7 til § 5 af *Høst, Juul-Rysensteen, Schultz og Tolderlund* forkastedes med 30 Stemmer mod 21.

§ 5 (se Tillæg C.), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning vedrørende Genopførelsen af Christiansborg Slot.

(Forslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Det foreliggende Forslag skyldes jo den Bestemmelse i Loven af 15. November 1903 om Genopførelsen af Christiansborg Slot, som findes i Lovens § 5 og lyder saaledes: „Den endelige Plan forelægges Rigsdagen til Beslutning.“ Det Spørgsmaal, der gennem Forelæggelsen af dette Forslag til Beslutning ønskes Svar paa fra dette Tings Side, er altsaa ikke dette, om Christiansborg Slot skal genopføres, hvori tillige ligger, at det skal være paa den gamle Slotsgrund — thi det Spørgsmaal er allerede besvaret ogsaa for

dette Tings Vedkommende ved den Lov, som jeg nævnedes. Det er heller ikke Spørgsmaalet, om det genopførte Slot skal rumme Rigsdagen og Repræsentationslokaler for Kongen, saaledes som det foreliggende Forslag forudsætter — thi ogsaa i saa Henseende efterlader Loven af 1903 ingen Tvivl. Og for saa vidt ganske vist det foreliggende Forslag forudsætter, at der tillige bliver Plads for Højesteret, saa strider dette jo i hvert Fald ikke mod Loven af 1903, der gennem Ordet „navnlig“ i § 1 netop forudsætter, at der ogsaa kan blive Plads for andre Institutioner end de to udtrykkelig nævnte; men jeg skal dertil føje, at jeg har Grund til at tro, at det netop i dette Ting var Forudsætningen for den Tilslutning, man gav Lovforslaget i sin Tid og specielt dette Ord „navnlig“, at der herigennem skulde aabnes Plads saa vidt muligt for Højesteret i det genopførte Slot. Nej, det Spørgsmaal, der foreligger det høje Ting nu til Afgørelse, er kun, om det for sit Vedkommende finder den nu foreliggende af Arkitekt Thorvald Jørgensen udarbejdede og af Folketinget med overvældende Flertal tiltraadte Plan til Slottets Genopførelse forsvarlig.

De mange Fødselsveer, som dette Projekt har haft, de mange Stadier paa Livets Vej, som det har gennemgaaet, inden det kom saa vidt, at det nu foreligger for dette høje Ting, skal jeg ikke her komme vidtløftig ind paa. Jeg har i det andet Ting haft Lejlighed til ved de gentagne Behandlinger, Forslaget har været undergivet, at gøre Rede for, hvad jeg i saa Henseende kan meddele og har at forsvare, navnlig ogsaa hvorfor jeg saa fast har holdt mig til den lige Vej, som var mig anvist i Loven af 1903, særlig dens § 3, og ikke har kunnet lade mig friste af nogen Henvendelse, der kom mig i Hænde til at fravige denne Vej eller det Grundlag, som Loven af 1903 havde fastslaaet, selv hvor disse Henvendelser kom med en saadan Vægt og fra saa højttaget Side, som jo Tilfældet var, da de rettedes til mig fra Rigsdagens to højtærede Formænd. Jeg behøver jo ikke at sige, hvor gerne jeg vilde have set mig i Stand til at imødekomme disse Henvendelser, men jeg fandt ikke, jeg kunde forsvare det; jeg har opfattet det som min Pligt at følge den i Loven anviste Vej, og kun denne. — Jeg skal derfor med Hensyn til Projektets Forhistorie nøjes med at betone, at det er indkommet under den Konkurrence, som den af min Forgænger nedsatte Kommis-